

ΤΑ ΔΑΣΗ ΕΒΑΛΑΝ ΦΩΤΙΕΣ (Φεβρουάριος 2007)

Συγγραφέας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εκτός από την αντίδραση σύσσωμης της αντιπολίτευσης, του Συμβουλίου της Επικρατείας και πολλών οικολογικών οργανώσεων συνάντησε η κυβερνητική πρόταση για την αναθεώρηση του άρθρου 24 του Συντάγματος σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, εμπόδια και στους κόλπους της Νέας Δημοκρατίας. Παρά τις σφοδρές επικρίσεις και καταγγελίες, καθώς και τα σοβαρά επεισόδια που σημειώθηκαν κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή την περασμένη Πέμπτη, το θέμα θα κριθεί, τελικώς, στην ολομέλεια της Βουλής. Η κυβέρνηση φαίνεται ότι ρισκάρει μια κοινοβουλευτική ήττα, στην περίπτωση που δεν κριθεί αναθεωρητέο το άρθρο 24, γιατί δεν θα συγκεντρώσει τις απαιτούμενες 151 ψήφους που απαιτεί η διαδικασία.

Το άρθρο 24 του Συντάγματος, που αφορά το συλλογικό (κοινωνικό) αγαθό του περιβάλλοντος, βρέθηκε στο στόχαστρο της σημερινής κυβέρνησης, η οποία επιδιώκει την αναθεώρησή του για την ικανοποίηση ιδιωτικών συμφερόντων με αντάλλαγμα, κυρίως, το κομματικό όφελος. Στην περίπτωση της συνταγματικής διάταξης αυτής, η κυβέρνηση, με το πρόσχημα της βιώσιμης ανάπτυξης, στοχεύει να καταστρέψει τη δημόσια γη και το δασικό πλούτο με τη μετατροπή του κοινωνικού σε κερδοσκοπικό αγαθό.

Από το 1975 μέχρι σήμερα, παρά τη συνταγματική προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, τα προβλήματα του χώρου, με την αδιαφορία ή και την εσφαλμένη άσκηση περιβαλλοντικής πολιτικής των εκάστοτε κυβερνήσεων, όχι μόνο δεν έχουν επιλυθεί, αλλά έχουν γίνει εντονότερα. Εκτάσεις φυσικού κάλλους και φυσικής ζωής, περιοχές γεωργικής γης και γης υψηλής παραγωγικότητας, ζώνες ιδιαίτερης προστασίας (δασικές, παραλιακές, αρχαιολογικοί χώροι κ.λπ.), που έχουν απομείνει, όχι μόνο κακοποιούνται, αλλά κινδυνεύουν και να αφανιστούν, λόγω της απρογραμμάτιστης και ανεξέλεγκτης οικιστικής εξάπλωσης. Οι παράνομες ή και νομιμοφανείς, με ευθύνη του κράτους, μεταβιβάσεις δασικών εκτάσεων σε διάφορους οικοδομικούς και άλλους στεγαστικούς συνεταιρισμούς οδήγησαν σε απώλεια εκατοντάδων στρεμμάτων δασικού πλούτου. Η αυθαίρετη δόμηση συνεχώς αυξάνεται και έχει φθάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε το κράτος να μην ασχολείται πλέον με την αναχαίτισή της. Πλήρης γελοιοποίηση της νομιμότητας, με τη νομιμοποίηση της

παρανομίας.

Οι εκάστοτε κυβερνήσεις, αντί να καταρτίσουν, όπως έχουν υποχρέωση από το Σύνταγμα, δασολόγιο και δασικούς χάρτες, επιτρέπουν την καταστροφή των δασών και δασικών εκτάσεων, γιατί με την έλλειψη οροθέτησής τους υπάρχει ένα συνολικό βόλεμα (πολιτικών, δασολόγων, ιδιοκτητών κ.λπ.). Στην προηγούμενη συνταγματική αναθεώρηση (2001), τα δύο μεγάλα κόμματα δεν επέδειξαν περιβαλλοντική ευαισθησία, αλλά συναίνεσαν με γνώμονα κυρίως το κομματικό συμφέρον τους. Ο πρόσφατος νόμος που εκδόθηκε σε εφαρμογή της αναθεωρημένης διάταξης κρίθηκε αντισυνταγματικός από το ΣτΕ. Έτσι, η σημερινή κυβέρνηση προχωρεί σε νέα πρόταση για αναθεώρηση του άρθρου 24. Προτίθεται ακόμη να ξεπεράσει το σκόπελο του ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων από το ΣτΕ με την αντικατάστασή του από Συνταγματικό Δικαστήριο, του οποίου θα επιλέγει τα μέλη.

Είναι αλήθεια ότι σήμερα δεκάδες συνεταιρισμοί με πολλά μέλη κατέχουν δασικές εκτάσεις πολλών εκατοντάδων στρεμμάτων, τις οποίες δεν μπορούν να οικοδομήσουν λόγω της μη δυνατότητας αποχαρακτηρισμού τους ως τέτοιων και της οικοπεδοποίησής τους, αλλά και πολλοί ιδιοκτήτες έχουν οικοδομήσει δασικές εκτάσεις πολλών στρεμμάτων, με συνέπεια να έχει δημιουργηθεί σημαντικό κοινωνικό πρόβλημα.

Το πρόβλημα αυτό θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί από μια σοβαρή κυβέρνηση με την ακριβή οροθέτηση των δασών και δασικών εκτάσεων, μέσω της κατάρτισης του δασολογίου και των δασικών χαρτών, προκειμένου η ίδια τουλάχιστον να πληροφορηθεί τον ακριβή αριθμό των δασών και των δασικών εκτάσεων της χώρας. Μετά από αυτό θα ήταν δυνατή η μελέτη της νέας αναθεώρησης της σχετικής συνταγματικής διάταξης, η οποία πιθανόν να κατέληγε σε αποδέσμευση των, πριν από το 1975, δασικών εκτάσεων, καθ' όσον είναι υπερβολική και εκτός πραγματικότητας σήμερα η ρήση «άπαξ δάσος διά παντός δάσος», σύμφωνα με την οποία, λ.χ., οι Αμπελόκηποι αποτελούν μέχρι σήμερα δάσος, όχι με δέντρα βέβαια αλλά με πολυκατοικίες.

Η σημερινή όμως κυβέρνηση, η οποία σε λίγο θα κλείσει τέσσερα χρόνια στην εξουσία, δεν κατάρτισε ούτε το δασολόγιο αλλά σχεδόν κανένα δασικό χάρτη και παρ' όλα αυτά προχωρεί στη νέα αναθεώρηση, προκειμένου να καταστεί δυνατή, μέσω του

χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού, η οικοπεδοποίηση των δασικών εκτάσεων με την προσφιλή της επικοινωνιακή μέθοδο του «βαπτίσματος του ψαριού ως κρέατος». Ειδικότερα, σύμφωνα με την πρωθυπουργική εξαγγελία, με τη νέα αναθεώρηση «προβλέπεται διορθωτική παρέμβαση για την αποτελεσματική προστασία των δασών, παράλληλα με την εξασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης». Η καταστροφή του δασικού πλούτου «βαπτίζεται» δηλαδή ως δήθεν προστασία των δασών με παράλληλη εξασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης. Στη συνέχεια η πρωθυπουργική πρόταση αναφέρει: «Η αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης επιβάλλει τη διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος, χωρίς όμως να αποκλείει τη λήψη μέτρων τα οποία είναι αναγκαία για την ανάπτυξη... Στόχος είναι η διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος όσο και η αξιοποίηση εκτάσεων με σκοπό την ενίσχυση της ανάπτυξης...». Δηλαδή, ο Πρωθυπουργός και η κυβέρνησή του εμφανίζονται ως προστάτες της διαφύλαξης του φυσικού περιβάλλοντος και της βιώσιμης ανάπτυξης, μέσω της οικοπεδοποίησης και καταστροφής των δασικών εκτάσεων. Πλήρης διαστροφή!

Συμπερασματικά το άρθρο 24 παρέχει επαρκή προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και δεν χρειάζεται αναθεώρηση ή εν πάση περιπτώσει μια τέτοια αναθεώρηση θα μπορούσε να συζητηθεί, αφού προηγουμένως θα είχαν καταρτιστεί πλήρες δασολόγιο και δασικοί χάρτες, πράγμα για το οποίο δεν υπήρξε ούτε και υπάρχει πολιτική βούληση. Συνεπώς η αναθεώρηση αποβλέπει μόνο στην ικανοποίηση πελατειακών αιτημάτων. Δηλαδή, η κυβέρνηση επιθυμεί μόνο και μόνο την παραμονή της στην εξουσία με κάθε μέσο, έστω και με παραπλάνηση ή εξαπάτηση των ψηφοφόρων, και ας καταστραφεί ο δασικός πλούτος!

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 4 Φεβρουαρίου 2007, σ. Α58.